

ΕΤΟΣ 65ον

3 Δεκεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3366)

Ο ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Στό σημερινό απόσπασμα από την προς Έφεσίους ἐπιστολή, ἀδελφοί μου, ὁ ἀπόστολος Παῦλος δίνει σέ αὐτούς πνευματικές κατευθύνσεις, ὥστε νά πορεύονται πνευματικά, ὅπως θέλει ὁ Χριστός. Διακριτικός καί φωτισμένος ὁ ἴδιος, μεταγγίζει τόν πνευματικό του πλοῦτο στίς καρδιές τῶν ἀκροατῶν του καί ἀποτελεῖ γι' αὐτούς, ἀλλήλα καί γιά ἐμᾶς στό διάβα τῶν αἰῶνων, ἀληθινό ὁδοδείκτη καί πυξίδα πνευματική.

«Τέκνα φωτός»

Τούς παροτρύνει σέ φωτεινή ζωή καί φωτεινά ἔργα, ὑπενθυμίζοντάς τους τήν πνευματική τους κατάσταση πρῖν νά γνωρίσουν τόν Χριστό. Τήν κατάσταση αὐτή ὀνομάζει «σκοτάδι». Μπορεῖ καί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς νά σκεφθεῖ τήν κατάστασή του πρῖν νά γνωρίσει τόν Χριστό. Θά κατανοήσει καί θά αισθανθεῖ ὅτι ὁ Χριστός, καθέναν πού τόν δέχεται καί ἐπιθυμεῖ νά ζήσει σύμφωνα μέ τίς ἐντολές Του, τόν ἐμπλουτίζει μέ τή χάρη Του καί μ' ἕναν πόθο νά Τοῦ μοιάσει καί νά Τόν ἀκολουθήσει, ὅ,τι κι ἄν τοῦ στοιχίσει αὐτό. Ἕνα πνευματικό «τείχος» στέκει ἀνάμεσα στίς δύο ζωές του, τήν πρό Χριστοῦ καί τή μετά Χριστόν, κατά τρόπο ὥστε νά ἀδυνατεῖ ὁ μεταννημένος πιστός νά γυρίσει καί νά κοιτάξει πίσω, διότι γνωρίζει ἀπό πείρα τόν κίνδυνο νά ἀπομείνει «στήλη ἀλλοτρίου», ὅπως ἡ γυναίκα τοῦ Λῶτ.

Ὁ Λῶτ ἐγκατέλειψε τή γῆ τῶν Σοδόμων, ὁ Μωυσῆς ἐξῆλθε ἀπό τήν Αἴγυπτο πρὸς τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ὁ Ἀβραάμ ἄκουσε τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ νά πορευθεῖ σέ γῆ πού θά τοῦ ἔδειχνε ὁ Θεός καί κανεῖς ἀπό αὐτούς δέν γύρισε πίσω νά κοιτάξει. Ἕτσι καί κάθε «τέκνο φωτός», ἀναλογιζόμενο τήν πρό Χριστοῦ κατάστασή του, ἀσφαλιζεται περισσότερο στή σύνδεσή του μέ τόν Χριστό καί πασχίζει ὀλοένα καί περισσότερο νά ἐπιδίδεται σέ ἔργα μετανοίας καί νά ἀποδύε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. ε' 8-19)

Μὴν ἀσχολεῖσθε μὲ τὰ σκοτεινὰ ἔργα

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· –ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·– δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάριοις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνσει σοι ὁ Χριστὸς. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοὺς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

ται σέ πνευματικό ἀγώνα μὲ θέρημ καὶ ἐνθουσιασμό, ὥστε νά θεμελιωθεῖ στήν ἐν Χριστῷ ζωή, τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Καλεῖται, λοιπόν, ὁ καθένας μας νά ἐγκαταλείψει τή νοπή Αἴγυπτο, τή γῆ τῶν παθῶν καὶ ἀμαρτιῶν του, τὰ «ἄκαρπα ἔργα τοῦ σκότους» καὶ νά πορευθεῖ πρὸς τή νοπή Χαναάν, ἐμπλουτίζοντας τή ζωή του μὲ τοὺς «καρπούς» τοῦ Πνεύματος, τήν καθωσύνη, τή δικαιοσύνη καὶ τή φιλαλήθεια. Εἶναι μιά πορεία συνεχῆς, ὅπου σέ κάθε τέλος γίνεται καινούργια ἀρχή καὶ κάθε ἀρχή τελειώνει· «πέφτουμε καὶ σηκωνόμαστε καὶ ξανά πέφτουμε καὶ σηκωνόμαστε καὶ πάλι πέφτουμε καὶ πάλι σηκωνόμαστε», ὅπως διαβάζουμε στό Γεροντικό.

Ποιὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου;

Ὁ Ἀπόστολος ὑποδεικνύει στοὺς ἀκροατές του νά σκέπτονται σέ κάθε περίπτωση ποιὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, φρονηματίζοντάς τους. Γι' αὐτό, μιά εὐλογημένη καχυποψία ἄς ὑπάρχει μέσα μας, ἂν τὰ ἔργα μας ἀρέσουν ὄντως στὸν Θεό, ἢ ἂν τὰ κάνουμε μόνο γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Πολλὲς φορές στήν καθημερινή ζωή, ἀνακαλύπτουμε ὅτι δουλεύουμε, ἐργαζόμαστε «πνευματικά», ὄχι γιὰ νά δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μεταξύ τῶν πιστῶν ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ γιὰ νά ἐπιδεικνυόμαστε, ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τή δημόσια εἰκόνα μας, τὸ αὐτοεἰδωλὸ μας καὶ τὴν ὑπεροφημία μας. Ἐνα τέτοιο ἔργο ὅμως δέν μπορεῖ νά ἔχει τή σφραγίδα τῆς θείας Χάρης. Ἐπόμενο εἶναι, μετὰ ἀπὸ λίγο –σέ σχέση μὲ τὴν αἰωνιότητα, ὁ ὁποιοσδήποτε χρόνος λίγος εἶναι– νά καταρρέει σάν χάρτινος πύργος. Τὸ ἴδιο αὐτὸ «ἔργο», στό ὁποῖο τόσο εἶχαμε ἐπενδύσει, μὲ τὴν ψευτιά του, γίνεται ἀφορμὴ νά βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ στά ἔθνη (Ρωμ. 2,2), ὅπως ἴβει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, νά φέρεσθε σάν παιδιά τοῦ φωτός – διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος φανερώ-
νεται μὲ κάθε καλωσύνην, δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν –, νά ἐξετάζετε τί εἶναι εὐάρε-
στον εἰς τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπικοινωνῆτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, μᾶλλον
δέ καὶ νά τὰ ἐλέγχετε, διότι ἐκεῖνα πού γίνονται ἀπ’ αὐτοὺς κρυφά εἶναι ἐντροπή καὶ νά
τὰ ἀναφέρῃ κανεῖς. Ἄλλὰ κάθε τι πού ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὸ φῶς γίνεται φανερόν, καὶ
κάθε τι πού φανερώνεται εἶναι φωτεινόν. Διὰ τοῦτο λέγει, Σῆκω ἐπάνω σὺ πού
κοιμᾶσαι καὶ ἀναστήσου ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ὁ Χριστὸς θά σέ φωτίσῃ. Προσέχετε
λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς φέρεσθε, ὅχι ὡς ἄσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ χρό-
νου, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλλὰ νά κατανοῆτε
ποιό εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ νά μὴ μεθᾶτε μὲ κρασί, πράγμα πού εἶναι ἀσω-
τία, ἀλλὰ νά γεμίζετε ἀπὸ Πνεῦμα καὶ νά μιλάτε μεταξύ σας μὲ ψαλμοὺς, ὕμνους καὶ
ᾄσματα πνευματικά, καὶ νά ἄδετε καὶ ψάλλετε μὲ τὴν καρδιά σας εἰς τὸν Κύριον·

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

Αὐτὸ πρέπει νά μᾶς βάλῃ σέ σκέψεις, ἀδελφοί, μήπως μὲ τὴ σημερινή πλη-
θώρα ἔργων καὶ κηρυγμάτων ἔχουμε ἀμελήσει ὅλοι μας τὸν καθαρισμὸ τῆς
καρδίας μας. Λιγότερα ἔργα πού ἔχουν ὁμορφύνει ἀπὸ τὸ ἀλίτι τῆς πίστεως καὶ
τῆς ταπεινώσεως εἶναι προτιμότερα ἀπὸ τὰ πολλὰ, πού ὅμως θυμίζουν περισσό-
τερο ἀποτεῆσμα «ἐργασιομανίας» πρὸς δημόσια καταξίωσή μας, ἀλιτία καὶ
πρὸς ἀποφυγὴ τῆς πλήξεως καὶ τοῦ κενοῦ, πού αἰσθάνεται ἡ καρδιά μας ἀπὸ
ἐλλείψην προσευχῆς. Τὰ πρῶτα μένουν στὸν αἰῶνα, τὰ δευτέρα σάν τὴ σκὸν
ἐξαφανίζονται.

Ἐξαγοράζουμε τὸν καιρό;

Πάλι ὁ Ἀπόστολος ἐπιμένει γιὰ δευτέρη φορά νά ἐξετάζουμε σέ κάθε περι-
πτωση ποιὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ «ἄσοφος» καὶ ὁ «ἄφρων» λειτουρ-
γοῦν σάν νά μὴν ὑπάρχει Θεός, ὑπακούοντας στὸν λογισμό τους καὶ μόνο. Με-
θοῦν ἔτσι πνευματικά καὶ ἀσωτεύουν στοὺς «τόπους καὶ τρόπους» πού τοὺς
ἐπιβάλλει ὁ ἑαυτὸς τους. Ὑπάρχει λοιπὸν καὶ «οἶνος» πού ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν
ἀσωτία καὶ τὴ μόλυνση ἀπὸ τὴν καπνία τῆς ἔπαρσης.

Στὸν ἀντίποδα, ὁ «σοφός» εἶναι αὐτὸς πού ζεῖ μέσα στὸν Θεό καὶ πληροφο-
ρεῖται ἀπὸ Ἐκεῖνον πολλὰς φορές τί νά πράξῃ. Εἶναι ἐκεῖνος πού ὑπακούει στὴν
προτροπὴ τῆς σημερινῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς νά πληροῦται ἐν Πνεύματι.
Εἶναι ἐκεῖνος πού ἐξαγοράζει τὸν καιρό. Ὁ καιρὸς μᾶς δόθηκε σάν προθεσμία
μετανοίας, μέσα στὴν πονηριά τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς μας, ὥστε νά ἀλλιάξουμε
ζωή. Μιά ζωὴ μετανοημένη εἶναι τὸ θεμέλιο ἔργων ἐναρέτων καὶ χαριτωμένων.
Ἐξαγοράζει τὸν καιρό ὁ φωτισμένος καὶ διακριτικὸς ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖο πα-

3 Δεκεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου
τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. στ΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ραπέμπει ἡ ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅταν –ἐπίσης– ἀδιαλείπτως προσεύχεται, ὅπως ὁ ἴδιος ἀλλοῦ λέει. Ἡ προσευχή εἶναι τό κέντημα τοῦ χρόνου, ὅπου μένει μόνο τό κέντημα καί χάνεται ὁ χρόνος. Τότε, ὁ χρόνος πού γεννάει τόν θάνατό μας, μάς γεννάει μέ τήν προσευχή ἐντός τῆς Ἐκκλησίας στήν αἰωνιότητα. Ἀμήν. Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπώχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθήκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρός Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΥΜΕΝΟΣ

Χριστολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης – Μπτρ. Ἀχελώου Εὐθυμίου (Στύλιου)
(σχήμα 14X21 ἑκατ., σελ. 200)

Μέ σκοπό νά προσφέρει στούς κατηχητές καί κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἕνα χρήσιμο βοήθημα γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό βιβλίο «Χριστός Προτυπούμενος».

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr